ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΕΣΤΑ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 11.8.71

ΩΡΑ: 00.15 – 1,00

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (13) 15'

Αγαπητοί μας ακροατές καλησπέρα σας. Ένα δύο λεγάμενα για ακόμη μια φορά μέ διάφορα έργα με τσέμπαλο του μεγάλου συνθέτη J. PH. RAMEAU, μαθητάρες μιά σφίξη φορές μερικά έργα του G. PH. TELEMANN, αλλά και σπανιότερα δύο και ιδιόρρυθμα (ανάλυση, τον ύστερο όμως τα έργα λίγα γιατί έφτασε τα πολύ αυτό αποδοχή του κόσμου, τα ενδιάμεσα και τα γίνεται γρήγορα σαν διαλείμματα του σύγχρονου κόσμου. Ένα αποχαιρετιστήριο για εμάς. Δύο σας φέρανε οι εταιρεία μέ μερικές άλλες μορφές αυτόν τον τύπο, όμως μεγάλης φυσικής. Και ορίστε ορίστε μέ τον δημιουργό ALESSANDRO STRADELLA τον ύστερο τι μου είδαν τα δίφυλα σαν σημαντικό γραπτό έργο του FLOTOW, και ο ύστερος πάλι λαμπρός μεγαλοπρεπής, βιρτουόζος και ανάλυση. Πρώτα ακούσαμε τι σας φέρανε οι εταιρεία μέ τον μεγαλοπρεπή και βιρτουόζο, ~~[illegible]~~ όμως έχουμε τα τέχνα μας μια ανάλυση του και ειδικά ~~[illegible]~~ σε μέ μεγάλη χαρά μας μαθητή Γιαρόλλι και Χαρμόλιας. Πρώτα θα δικαιολογούμαστε τα δεύτερα έργα ~~[illegible]~~ ενδιαφέρουν μέ τον φοβερό δεύτερο τον ύστερο. Ένα λεγόμενο σαν πάλι σήμερα μέ τον φοβερό δεύτερο τον ύστερο και αν φαίνεται μια μορφή και σε τον HOZART και τον HAYDN. Το έργο αν δεν ακούστηκε και σαν ο σπάνιο Κονσέρτο Λονάτο. Μια σύγκριση σε μια γοφάδο Κονσέρτο # σαν αναφορά τόσο τη φόρμα όσο και το έργο σαν ύφος αλλά, (Τον διάφορο σύγχρονο γραμμάτιο ADOLF SCHERBAUM, ο μαεστρός το σημερινό BAROCK και Αμβούργου) # και έχει τα εξής μέρη: Andante moderato – Aria – Allo non troppo – Aria.

[ALES. STRADELLA — SONATA D DUR FÜR TRP U. 2 ORCH.] 7,30

• Η ἀδημ. ἐκτ. ἄρχισε μὲ ἕνα κονσέρτο σὲ ρὲ ἔλασσ. γιὰ τρομπέττα καὶ 2 ὀρχ. τοῦ ALESS. STRADELLA. Ἔπειτα τὸ συγκ. BAROCK τοῦ Ἀμβούργου μὲ σόλιστ τὸν διάσημο συγκ. τρομπετίστα ADOLF SCHERBAUM. Αὐτὸ ἦταν ἕνα συγκόλλημα καὶ τῶν ἴδιων σολιστῶν, ἀφοῦ σὲ μιὰ ἀνάλυση τὸ 2ο ἔργο τοῦ ἀναφέρθηκε ἐκτός ἐκτὸς τὸ κονσέρτο ἀρ. 2 σὲ ρὲ ἔλασσ. γιὰ τρομπέττα, ἀρχαιότερα φράγκου καὶ ἔργο μοναδικό, τοῦ GIUSEPPE TORELLI, ἕνα σύνθετο τοῦ δημιουργοῦ καὶ ὁ πρωτεύων τῶν κονσερτίστων γιὰ ὄργανο. Πάλιν καὶ τὸ κονσέρτο γιὰ τρομπέττα σὲ ρὲ ἔλασσ. ἀποτελεῖ μιὰ ὡραία σύνθεση τῶν σολιστικῶν μερῶν μὲ τὴν ἀρμονία τῶν ἐγχόρδων. Τὸ ἔργο ἔχει τὴν ἑξῆς μορφή: 1ο ΜΕΡΟΣ: ALL° - ADAGIO - ALL°. 2ο ΜΕΡΟΣ: GRAVE DIVISO IN DUE CHORI D'ISTRUMENTI - ALL° — ADAGIO καὶ 3ο ΜΕΡΟΣ: ALLEGRO.

[GIUSEPPE TORELLI: KONZERT N. 2 D DUR FÜR TRP. UND ORCH.] 7.00

• Αὐτὸ τὸ συγκ. BAROCK τοῦ Ἀμβούργου καὶ μὲ σολίστ τὸν ADOLF SCHERBAUM ἀνοίγει τὸ κονσέρτο σὲ ρὲ ἔλασσ. γιὰ TRP. καὶ ἐγχ. ὀργ. τοῦ GIUSEPPE TORELLI.

• Ὁ DOMENICO CIMAROSA δὲν ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἕνα ἀφάνεια, ἀλλὰ δύο ὄπερες τὸν «ΚΡΥΦΟ ΓΑΜΟ» (IL MATRIMONIO SEGRETO) τὸν ὁποῖο ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ἔχει μείνει ἀκμαῖο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο σήμερα ὅπως τοῦ νεώτερου. Καὶ αὐτὸ χάρις στὴν φρεσκάδα, τὸ νέο πνεῦμα τῆς ἐξαιρετικῆς καὶ ἀδιαλείπτου μελῳδικότητάς του μουσικοῦ. Τὰ ἴδια αὐτὰ χαρακτηριστικά ἀναπαράγει καὶ τὸ κονσέρτο γιὰ ὄμπόε σὲ ντὸ ἔλασσ. ἀγνοούμενο ἔργο τοῦ δημιουργοῦ ὁ ARTHUR BENJAMIN χρησιμοποιώντας μερικοὺς τρόπους τοῦ ἀνδρός, γιὰ τὸ τσέμπαλο. Τὰ μέρη τοῦ ἔργου εἶναι τὰ ἑξῆς: ① Introduzione (attacca) ② Allo — ③ SICILIANA — ④ ALL° GIUSTO. Τὴν συμφωνία ἐκτ. τῶν Βαμβέργης διεύθυνσε ὁ PETER MAAG — σόλιστ ὁ HEINZ HOLLIGER.

[DOM. CIMAROSA: CONC. FÜR OB U. STR IN C DUR] 9.00

• Αὐτὸ τὸν PETER MAAG τὸν διαδέχεται στὴ συμφ. ἐκτ. τῶν Βαμβέργης καὶ μὲ σόλιστ τὸν HEINZ HOLLIGER, ἀκούγεται τὸ κονσ. γιὰ ὄμπόε καὶ ἐγχ. τοῦ DOMENICO CIMAROSA, σὲ διασκευὴ ARTHUR BENJAMIN.

• Ἡ ἀδημ. ἐκτ. ὁλοκλήρωσε μὲ 2 κομμάτια γιὰ τσέμπαλο τοῦ RAMEAU. Πρῶτα τὸ ἀναφερόμενο "LA TIMIDE" ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸ RONDEAUX, καὶ τέλος "LA DAUPHINE". Ἕνας ἐξαιρετικὸς αὐλοῳδὸς ὁ ὁποῖος ἀνήκει σὲ ἡλικία ὁ ὁποῖος ἀριθμεῖ τὰ 64 χρόνια τὸν ἐπιστρατεύει κάποιος ἀγνοούμενος γάλλος, τὰ δύο αὐτὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν HUGUETTE DREYFUSS.

[J.P. RAMEAU: LA TIMIDE — LA DAUPHINE] [7.00]

• Μετὰ τὰ δύο κομμάτια τοῦ RAMEAU, ἡ HUGUETTE DREYFUSS, ἀφοῦ ἀνταλλάξει ἀπὸ ἕνα ἀκόμη κομμάτι τοῦ RAMEAU, ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἰταλικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀκούγεται ἕνα κονσέρτο σὲ LA ἔλασσ. τοῦ DOM. SCARLATTI [DOM. SCARLATTI: SONATE A MOLL] [3.30]